

היוזמה החופשית.

כשנודע לי שהליברלים עומדים להיבלע בתוך חרות, שזוהי מילפגה פוליטית. הרבר חרה לי מאוד. הלכתי ליצחק מודעי. שהוא חבר ותיק וטוב שלי. הכנתי ממנו. בשיחה ממושכת בארבע עיניים, שהוא לא מאושר מהאיחוד. בלשון המעטה. אבל לא הציחתי לשכנע אותו. הוא לא עמד בלחץ צים הכבדים ונכנע.

כתבתי על כך מאמרים. בעיקרובי תיהם צילצל אליי השר לשעבר יצחק ברמן. קבע איתי פגישה והציע לי להצטרף לתפקיד בכיר במפלגה. זה היה לפני חודשיים. אמרתי לו שאני רוצה להתיעץ עם שניים משותפיו: שלמה להט. שהוא חבר טוב שלי. ואי ריה דולצין.

עם דולצין יש לי יחסים טובים. הוא אפילו רצה לשלוח אותי פעם לחו"ל. אבל לא יצא מזה שום דבר.

כך נולד. הכל: מילפגה שצריכה לשמש אלטרנטיבה להשתוללות האחי' רונה בחרות ולהסתאבות של מפא"י, ולמנוע את הסחטנות הרתית. להוות לשותף-מאזניים בין שני הגופים. במקום הגוש הרתי.

כבר שמעת את זה קודם? כן — ר"ש! ידעתי שתזכירי אותם. ר"ש היתה המילפגה הנכונה. המבוססת על הרעיון הנכון. בעיתוי הנכון. אבל מבוצעת כש' לומיאליות!

אסור לפססס כזה רעיון לעד. בגלל הפיספוס של ר"ש. עכשיו, כמזכ"ל, אני אמור לדאוג שהביצוע הנכוחי לא יהיה שלומיאל. אחפש שיתוף-פעולה עם עזר וייצמן. יגאל הורביץ, שינוי, ל"ע. אמנון רובינשטיין ויצחק ארצי כבר צילצלו.

מודעי לא. הוא לא צילצל אחרי הפיספוסים על הצטרפותי למילפגה החדשה. טוב, הוא לא צריך לברך אותי על הצטרפותי למתחריו. אולי הייתי נוהג אחרת במקומו.

כתובת על המציבה

היום אני נוסע בפעם הראשונה למישרי החדש, בכנין אל-על. אני יודע עוד כיצד מתארגנים. כיצד מארגנים מילפגה חדשה. אני מניח שיהיו לי בעיות תקציב ולא אוכל לארגן משאיות לרשות מפגינים מט' עמי. צריך ללכת חזק על הסברה. אני כבר יודע שאחלק את הארץ לארכבע מחוזות, וכבר מתכונן לקראת ועידת-היסוד ב-18 במאי. מי יכול להיות ציר? גם את יכולה. נו טוב, זאת התחלה.

עכשיו אני מתכוון להתיישב עם המזכירה ששמה בלה. לשלוף מכסי ומפינקסי כתובות ומיספריטלפון של אנשים שצילצלו אליי הביתה. ליצור איתם קשר. זה הצער הראשון-הראשון שאעשה. אחר-כך אפגש אם הדובר החדש של המילפגה.

עיצבתי סימנה בת שתי מילים האומרת הכל: "יש כתובתי" עובדים על הכנת מודעות. אני מתראיין. מה עוד? אני עוד לא יודע איך מארגנים מילפגה, אם כי ניהלתי כבר מוסר גדול בעבר. אני מניח שעל סמך זה לקחו אותי. כגימיק? קוריוז? לא, מה פתאום? אני לא מצחיק. אולי גם בגלל היוקרה, הפירסום, אבל גם בגלל הנסיון, הקשרים והכשרים.

זהו, אז אני פוליטיקאי. עיתונאים ישוכו לטפל בי. מהעיתון שלי אני מצפה להגינות. זה מורכב. נכון שאני בעל-מנינות שם, אבל לא בהיקף כזה שזה גורם בעל-השפעה. אם אמנון אברמוביץ, למשל, יחליט לטפל בי, לעיין בזה לפני הפירסום — כן, כן, אטכיים את היית מסרבת? נו, יחס הגז, אולי קצת מיוחד, כמו שמגיע לאדם שנתן 30 שנה מחייו למוסר הזה. זה קצת מסובך.

נרא קשה לי לסכם בתימצות מה הייתי רוצה שיוכרו מהכתבה הזאת, מה שיישאר בתודעתי. פעם אמרתי לאשתי וילדתי, שכאשר אמות — אני רוצה שיכתבו על המציבה שלי: "עשה כמי ש יכולתו!"

על המידקע הוא כולו מתיקות וחביבות. בחיים — כך טוענת חברתו לשעבר — הוא אדם שונה לגמרי!

ואמרת עליי שאני מטורפת, המנסה להעליל עליך, עלילת שווא". בהזדמנות אחרת קבעת שאני, לדבריך, "גרופי של הקריינים", או שאני "מנסה לסחוט ממך כסף או אהבה" (סוף ציטוט).

ובכן אם אני, כדבריך, מנסה להעליל עליך עלילת-שווא, או לנקום בך מחד ומאידך גיסא לא היה בינינו כל קשר, שמא תואיל להסביר לי בצורה רציונאלית את הפאראדוקס שבדבריך, דהיינו — על יסוד מה או על בסיס מה אני מבקשת לנקום בך, אם לא היה בינינו כל קשר?

התנהגות ברוטאלית

כרי לי על שאינך בוחל באמצעים כדי להכפיש את שמי, אך צר לי שביעתיים על שנוכחתי לדעת שאתה נבל שפל ונבוה הרבה יותר ממה שהעליתי לדעת.

כיצד היתה כך חוצפה לומר עליי שאני מטורפת? אני, שהייתי קורבן שלך של השפלות, אלימות, תקיפה וחניקה על רקע מיני? איזה אדם בר' דעת, בן-תרבות או שפוי ברעתו היה משתמש כאלמות או נוהג בזולת בצורה ברוטאלית, מתועבת ושפלה כפי שנהגת כלפי? (מותר לציין שהאירוויה הסרקאסטית ביותר היא

השבוע הגישה רפנה כנר תביעת מזונות נגד בעלה. אחרי הפירסום הסנסציוני המפורט בכל כלי-התיקשורת, אסר בית-הדין המישפט כל פירסום הנוגע לתיק זה, לפי בקשת הבעל. בתיק זה, כמו בתיק הגירושין של יהורם ואורנה גאון (העולם הזה 26.3.86), התנגדה דווקא האשה לאיסור הפירסום, ודרשה שהדברים יפורסמו רבמים.

איסור-הפירסום אינו חל, כמוכך, על פרשות אחרות כחיינו של דן כנר, כמו פרשת מירי טל. לאור המצב במישפחת כנר, אין עוד מניעה לפירסום דבריה.

"נבנה, שופר ונבנתה"

הגשתי תלונה במישטרה ביום ו', 27.4.84. ככל זאת החליט העולם הזה לפני שנתיים שלא לפרסם את הדברים —

סיפור שהיה נפי הצעירה הי בלונדית, שהופיעה לפני שנתיים במערכת העולם הזה, היה מדהים. גיבור הסיפור היה הקריין הפופולארי ונעיס-ההליכות דן כנר, ותוכן הסיפור היה התעללות מינית סדיסטית. הסיפור שבפי אותה צעירה, מירי טל, פורט על ידה גם במכתב ארוך למערכת, שבו התחננה לפני העולם הזה לפרסם את הדברים, כדי לעשות צדק. הדברים היו כה מפתיעים, עד כי המערכת תבעה מן הצעירה לאשר אותם כתצהיר בשבועה. ואכן, היא הביאה תצהיר שמסרה אצל עורך-דין.

עירומה בדלת

בין השאר הצהירה בשבועה: "אני מכירה את דן כנר. ניהלנו בינינו רומאן מזה שנה.

בערך לפני חודשיים שלחתי לרן מיכתב (ראה להלן) על רקע מריבות וויכוח שהיה בינינו. במיכתב כתבתי לו דברים חריפים ובוטים, שיייתכן ופגעו בו. בעיקבות אותו מיכתב חל נתק ביחסים בינינו, ולא התראינו עד לפגישה המתוארת.

טילפנתי לרן, והוא הסכים לבוא לביתי, בנמאי שאפפת לו את הרלת וכשהגיע פתחתי את הרלת בחלוק.

הוא בא על-מנת לפגוע בי, ולכן פגעתי בו. הוא החל לפגוע בי עליירי השפלות והטחת עלבונות. ניסיתי להפיק את המתח וביקשתי ממנו להישאר. הגענו למצב של מישגול והוא התנהג בחוסר-התחשבות, בניכודי ובאגואיזם. בתגובה להתנהגות פניתי אליו, וביקשתי ממנו שיקום וילך. הדבר כנראה פגע בו מאוד, והוא מרס אותי באלמות, חנק אותי, מתי שערותיי וניסה לעשות בי מעשה מגונה. נאבקתי בו, ולאחר מאבק ממושך הוא הסתלק.

מייד אחרי המיקרה פניתי לעורך-דין דן שלו בתל-אביב, ועל פי עצתו פניתי למישטרה, לשם הגשת תלונה.

רפנה כנר לפני 10 שנים והשבוע בבית-הדין

יפהיה באל-על

ובך בתבה מירי טל לרן כנר, לפני שנתיים:

דני, אילו הייתי אומרת עליך שאתה שקרן מיקצועי או, לחילופין, שקרן פתלולגי, הרי לגביך היתה זו מחמאה. אך מתברר שגם לשקר צריך יודע, משום שלשקר צריך לדעת, ושקרן מעולה הוא זה אשר ניחן בזיכרון טוב. כמרומני שזיכרונו מהווה לך מיכשול. ראשית דבר, הכחשת קבל עם ועולם את דבר הרומאן שניהלת איתי. יתר-על-כן השמצת אותי לפני גיסתך

מלבד קטע קטן במדור רחל המרחלת (העולם הזה 11.4.84), שבו לא זוהה גיבור-הסיפור. הנימוק לאי-הפירסום: העולם הזה לא רצה לפגוע בחיי המישפחה של כנר. הסיפור נגנז. אומנם, במשך הזמן הגיעו ידיעות רבות על התערעורת חיי-הנישואין של מישפחת כנר. לפני תישעה חודשים פורסם לראשונה במדור רחל המרחל (לעולם הזה 7.8.85) ראיון עם רפנה כנר, אשרו היפיה של הקריין, ובו סיפרה על מריבות ומכות בבית.

של המטורפים, שחושבים שאלה הסוככים אותם הם המטורפים! לא זו בלבד שהתנהגותך המבישה והנבוית מעוררת שאט-נפש, ושאתה חסר מוסר וערכים, אלא שאין בך מידה מיוערת של ישר, הגינות וכנות עם אחרים, ובעיקר עם עצמך. יתרה מזה, אין בך עוז ואומץ-לב לעמוד מול האמת פנים-אל-פנים, משמע — לעמוד מאחורי מעשך הנפשעים שעלולים היו להסתיים ברצח, ולהודות במישגים שלך! לעומת זאת, בחרת